

4 meses, 3 semanas, 2 dias

4 luni, 3 saptamâni si 2 zile, Cristian Mungiu, 2007

Dues universitàries es troben en la difícil situació d'afrontar un avortament il·legal a la Romania de 1987.

El nou cinema romanès

Sempre que un dels grans festivals del circuit europeu com Cannes, Berlín o Venècia descobreixen un nou valor i el premien, apareix el concepte de "nou cinema" amb gentilici "x", com si en tots els casos, el públic tingués un coneixement ampli de l'altra generació de realitzadors que l'havia precedit.

Amb la pel·lícula que avui presentem va passar quelcom similar. Va ser premiada a Cannes, es va projectar a Donostia 2007 en la Secció de Perles d'altres Festivals i, seguidament, ja es va començar a parlar del "nou cinema romanès".

Però la pregunta és: quin és el cinema que precedeix la generació de Mungiu, si és que aquesta existeix i podem parlar realment d'una nova generació?

Segons dades de Cahiers (edició francesa de 2007), en aquest país, anualment, només es comptabilitzen 10 pel·lícules estrenades, amb un 5% de quota de pantalla. Tanmateix Cannes premia

aquesta filmografia en totes les seves seccions, fins el punt que es parla també d'un cinema romanès per a festivals.

El cert és que, només, després que Lucian Pintilie, pal de paller del cinema romanès dels 60, retornés al seu país i comencés a treballar amb el també director Cristi Puiu, es pot parlar d'un pont que lliga un cinema en precari, sota d'una dictadura, amb una nova generació que pot treballar sense les restriccions que s'havien imposat fins la desaparició del règim de Ceaucescu.

Corneliu Porumboiu (*Al este de Bucarest*), Cristian Nemescu (*California Dreamin'*, 2006), Catalin Mitulescu (*Trafic*, 2004) i el mateix Mungiu, formen part d'aquesta fornada de cineastes amb major llibertat creativa que es defineix per un interès incisiu per revisar la història més recent del seu país amb una mirada propera al documental de tons obscurs que, de vegades, es perfila amb un sentit de l'humor que s'aproxima a la farsa.

Una estètica al servei d'una ètica

4 mesos, 3 setmanes i 2 dies forma part d'un ampli projecte de Mungiu anomenat *Relats de l'edat d'or* integrat per sis curts que podien acabar formant part de dos llargs, dirigits per joves realitzadors i produïts pel mateix director, amb l'objectiu de presentar trossos de vida d'una època. El projecte va anar variant i, al final, Mungiu va acabar dirigint la pel·lícula que avui presentem.

Davant del difícil repte de mostrar el moment concret en què dues joves passen per la difícil situació que, a una d'elles, se li practiqui un avortament, trobem una pro-posta valenta que no vol prendre partit en cap moment. El director decideix usar els recursos que són propis del llenguatge audiovisual. Ell mateix ha comentat en diverses entrevistes que es tractava d'usar una planificació coherent amb el guió: preses llargues i plans fixes amb l'objectiu de trobar el centre de l'escena, el punt en què es pogués capturar la major quantitat d'informació possible i també

eliminar els rastres propis del cinema com desplaçaments de càmera, il·luminació, filtres, música.

El vuitanta per cent de l'acció transcorre en un hotel (real que es va decorar amb el mobles de l'època) i el que passa dins d'una de les seves habitacions, gairebé en temps real, esdevé una mena de metàfora que ens trasllada a un país europeu que en ple segle XX viu una situació política que, en moments de descomposició, ens pot portar a viure a les situacions quoti-dianes més abjectes.

Otilia, la protagonista, (una excel·lent Anamaria Marinca) curiosament no és la noia que pateix l'avortament, si no la seva amiga. Els seus ulls, molt més atents que els de Gabita, són el recurs que utilitza el director per construir un dins-fora i unir aquesta història íntima i obscura amb la història d'un país que es desmembra i una societat que viu un moment en què les influències de l'Europa de l'Oest arriben i introdueixen dubtes, tant ètics com vitals.

Mungiu domina amb profunditat la posada en escena i tota la pel·lícula està al servei del missatge però, paradoxalment, aquest missatge té com a objectiu dir el menys possible i servir només a l'espectador de vehicle per endinsar-se en un tros de vida d'un temps i d'un país. Una lliçó de cinema i al mateix temps tota una lliçó d'ètica.

Fitxa tècnica

Tècnics

Director: Cristian Mungiu
Productora: Mobra Films
Guió: Cristian Mungiu
Muntatge: Dana Munescu
Vestuari: Dana Istrate
Fotografia: Oleg Mutu
Nacionalitat: Romania
Durada: 113 minuts

Actors

Anamaria Marinca: Otilia
Laura Vasiliu: Gabita Dragut
Vlad Ivanov: Viarel aka Domnu Bebe
Alexandru Potocean: Adi Radu
Ion Sapdaru: Dr. Rusu
Doru Ana: Benzanirul
Tania Popa: Recepcionista nit

Filmografia

2007
4 luni, 3 saptamâni si 2 zile
2005
Lost and found
2002
Occident
2000
Corul pompierilor
2000
Nici o întâmplare
2000
Zapping